

conlepto ante negando boni dicitur a 2^a hinc inferuntur a pr. cognitio
 eodem modo quod utraque cognitio, et sumitur ut inferuntur scale cognitio
 ad hoc signa in sumitur quod a pr. 2^a hinc est unum inferuntur
 sed sumitur quod in dicitur unum dicitur in mentibus quod dicitur multum
 multum est dicitur inferuntur creatoris. et solus boni et bona sed ut
 exarian argum.

332 Res dicitur an, hinc ita cognitio est duplex inferuntur
 a pr. sumitur adesse, bono quod nobis dicitur si sumitur hinc in dicitur
 nega an et boni in eodem boni: pari in modo sumitur in poa creati-
 ua et in dicitur boni. sicut in dicitur creaturae appropinquat ad bonum
 indistincta a pr. et quod nobis dicitur quod boni ad bonum creati-
 a sua dicitur quod dicitur ita cognitio, a pr. hinc ad bonum obtem-
 perat quod bonum frater cognoscitur, si obtemperat a pr. in dicitur. Res quod
 nobis quod boni cognitio bonum hinc sub sua frater hinc intelligibile
 quod dicitur dicitur. 2^a in omnibus ex eo quod potest bonum quod est hinc
 sumitur ut dicitur quod bonum tot frater hinc in mentibus quod bonum
 est hinc bonum: quod est in obtemperat ex eo quod potest dicitur quod bonum
 hinc sumitur ut dicitur quod bonum tot intelligibile in dicitur quod bonum
 quod bonum potest et existens hinc la tale obtemperat.

Sumitur frater obtemperat in dicitur perfecte quod bonum sed bonum
 dicitur magis et minus expresso, 2^a in dicitur frater ita quod unum bonum
 nunciam, quod in hinc est intelligibile quod aliam, et aliam cognitio. quod
 in dicitur poa inferuntur. Ad 1° dicitur ante negando bonum, 2^a hinc
 ut an cognitum ut unum quod unum cognitio, ad unum quod bonum
 et per aliam ut bonum sumitur triplex inferuntur cognitio in bonum
 ita hinc cognitio in ordine ad bonum, et cognitio in ordine ad dicitur
 sumitur duplex inferuntur, 2^a ad bonum ita quod dicitur dicitur dicitur
 quod dicitur quod dicitur magis et minus expresso. Ad 2° negando an
 quod est nunciam dicitur frater materiam ad recipiendum unum bonum
 quod in potest eligere aliam et aliam, et hinc frater dicitur
 quod dicitur, igitur frater obtemperat ad cognitio. Ad 2° dicitur quod cognitio
 a pr. sed quod dicitur bonum est ita quod cognitio. Ad 3° dicitur
 cognitio

Cognitio A in eis et fraterly cognitio B.

3 3 3 Aug 30 intellectuum in eis in a ute in quibus
 eisdem intellectu singulis sumptis in adesse 2um fraterly apprehensum
 iudicium et dixerunt. qd nec origo a ute in se conjuncte sumptis in ad-
 esse 2um dicitur fraterly et auct creaturae. De qd aug qd dicitur
 habentibus unum e dicitur fraterly apprehensum e intellectu fraterly
 iudicium e intellectu etc.

3 3 4 Inferre 2° qd in eis erit ute in qd in eju-
 dem via singulis sumptis in adesse nio qd fraterly repleta frid huius
 nio qd fraterly repleta frid huius et sic de alijs. Condo ita in
 qd habentibus unum ad dixerunt e qd fraterly apanitate fraterly
 tum laudo creati et inbreata. et hoc ute sit tantum legum
 qd nos huius ad istud dixerunt in qd nos. Inferre 2° qd rati-
 onibus in eis erit sum ute in eisdem intellectu creati si huius
 dicitur cognitio et sumat istud in adesse 2um dicitur fraterly quod
 tunc latum cognitionum. Condo ita in qd rati-
 onibus inferre 3° qd fraterly in eis erit sum ute in eisdem via
 si in illa dicitur dicitur qd frid et nio sumat 2um dicitur fraterly
 legalitate ad fraterly dicitur. Et condo ita in.

3 3 5 Inferre 4° qd si tres abedines generat dicitur
 in eis legibus abum erit sum ute in eisdem legibus si legi
 sumat in adesse 2um fraterly dicitur qd huius qd nos dicitur ad rati-
 onibus 3 abedines. Et ita magis selectis et condo ob gratiam
 exemplorum presentium. Sed hinc Inferre 2° qd si unum ab-
 edes generat dicitur in tribus legibus abum in eis erit ute in qd
 in eisdem abedine sumptis in adesse qd nos 2um fraterly
 tunc sue legalitatem qd huius in qd dicitur ad 3 legibus et
 condo ita in.

3 3 6 Inferre 2° qd post dicit abedine in tribus
 legibus abum in eis erit sum ute in eisdem legibus sumptis
 abedine dicitur fraterly dicitur. Condo ita in qd dicitur qd
 qd legibus in qd planti creati, deinde abedine qd planti
 per

q multasce fructum ab eoq et unioy cogenti ad dirta subia.
littera respondeby alijs itaoribz pilibz. Sed laute aduersa hoc utia
ei tam loza et virtualia qdant q a infioia tōt loza et unioy
qadnoy digunt qd tūfit ad rigurda utia, ut pat ex diltz et
ex diltz patet.

337 Dico 2° creator hūmānum pāibz pot ee
Sūm utē rīū Dei se tōtō creatōy angelum, et rīū instrumenti
elucti creatōy instrumentatē aiām vocat. Ita lītē reuolūōy
q loaris hūmāno pītātō. qz q a in es eīū datē multāō fīō
dē aiām, et multāō subit dē Dei et instrumenti. Sed hoc
subit ad Sūm utē ut patet ex diltōe argōyū: qz.

338 Arg 1° ad ex creatum et creatum in dat
uniūtum: Sed dūq ē ex creatum instrumentum eluctum ē ex
creatum: qz creator ē Sūm utē rīū Dei et instrumenti. Dīgō māi
n datē uniūtum effiatē transiat, n datē uniūtum alidēntale
negō māi, q a cogitōm q cogitōy creaty ē qm utē rīū Dei et
Pīi cogitō: qz ip creator rīū Dei et instrumenti. Instōy dep
endentia effiatē uniy ab alio tōtō uniūtatiōm intr unum
et aliud sed instrūm eluctum effiatē pendet ad dō inbre
ndo: qz q dō n cōiūt in creatōe. Dīgō māi dependentia in
partilgandē tōtō uniūtatiōm tōtō dependentia in cōiūd et
operandō negō māi q dīgō māi instrūm pendet a Deo
in cōiūd et operandō tōtō in partilgandō ratiōm creatōy
negō māi et tōtō.

339 Vig dependentia in partilgandō tōtō uniūtatiōm:
Sed instrūm pendet a Deo in operandō et in hac rāō partilgat rā
ōm creatōy. qz n cōiūt uniūtate qz. Dīgō māi pendet ad dō
creatōy sōmūt q instrūm aiām ratiōm qd pendet a Deo
tōtō creatōe angelum negō, q a instrūm n partilgat ratiōm
creatōy a Deo creatōy se tōtō angelum sed a Deo creatō
aiām vocat dīgō instrūm, deinde dīgō lōy n cōiūt uni
uōtē q Deo creatōe dīgō instrūm aiām ratiōm tōtō. q Deo
creatōe

Quia se solo angelum nego. Creatur & ab omni in
ante in impotenti creati et Dei creati & impio & eandem
in. Sed in infirmitate creati & Dei et in De se solo
angeli angelum. g^a in h^o eiu in dabi multas aoiy et dabi
ali deudentia in partibilis; in 2° dabi g^a aoiy, et in dabi
ca deudentia.

340. **Arg 2°** uti in multate intoto et in pe in sola
intoto. Sed Deus & g^a et infirm creatur et totum in ludo
simul creatur. g^a creator in g^a uti ad Deum et infirm.
Digo uti in multate intoto et in pe. Uti aduentate regis
ma. Nam e^a g^a uti effate e^a constitutum effia effiaid
totum in dabi a jibiz simul purprij neque in ho in unum
tunc raie sui et iterum raie ali. Sed 1° raie ali un
ut constituit effiam hoiy. ad id uti aduentate multate
raie dista hoi et subti. fia in de ad egressa ab infiro
simul et a Deo e^a dista ad aie egressa ab Deo. deia
de subti sunt dista neque ex una pe solo Deus creat
angelum exaia pe infirm. Deo creat aiam & totum
et sic sit uti Deo & solo creat et simul creat & infiro
fi creat dista in uno ad que inalis eiu uti g^a g^a.
g^a h^o h^o ad multatam ali aduentate. Constat g^a
g^a unum optum. Cognoscit totum Deum et g^a aiam
aiam Dei. Cognoscit in hoi uti uti in hoi Deum
et itay aiam: g^a uti dabi de creatore in Dei et
infiro creati.

341. Infero g^a sicut Contractum creatur sum-
tum & aie creatura e^a g^a uti ad Deum et infirm
creatum ita erit g^a uti sumptum g^a. nego aiam
in opinione hoi amibile & hoi realy g^a g^a e^a relas
Dei e^a raoy relas infiro e^a realy ad realy d^o et ay
raoy in dabi uniuersis sicut in dabi ad eoy position et
regnum, nam eoy raoy et eoy regnum autem h^o et

in inveniuntur & ante seali potius in sua negante
relata reate nula e quos qd relatae rati potunt fieri
q libit et haberi ratiem ubi.

SUMMA 4^a

Quod dicitur de creatore vii viii diuina personarum.

42 Dico 3° Concretum beator pater in e sum
ute in trium diuinarum personarum. Ita loqui phit al
Theologi. pr qd ad sum ute requirit multas fia et m
utplas lubit. Sed tres diue persone in point sumi a tra
luta dita in aiom creaturarum: qd Creator in hoc su
in pot ee sum ute. Major e testa in nostri privilegij
minor e loe axima Theologorum x^a quos ois aley
ad dextra tribunt inditit toti diue trinitate qud
ita p dult a dextra sub eat oipa et in pot Consi
derari fratry & dextra, q im produlat pater, quin
per eandem et q adna produlat filius et Spiritu sancty.
qd i quilibet as beatus denominet inditit et p adna
stom ternitatem Creator, in pot Creator ee sum ute
in diuinarum personarum.

43 Arg 1° Cognitum in loe 2 sum ute
ad 3 diuina personay si quilibet se osum cognitabz q
suum cognitionem: qd creator. pr loe q unipersona pot loqui
quin alia frater cognoscit: qd ee poterit produlere ad
dextra quin alia frater produlat. Confesso utroque ante
rege utroque loim. Dico e qd quilibet persona diua
e cognoscibili & spiatem cognitionem Creator. de loquie
spia nati pater experia, de loquie Clara dolent The
logi in ma uisiony beate. ad iis quilibet persona ne
produla a dextra & spiatem aiom, q dolent idem
Theologi.

Arg 2°

344. - Arg² si tres lapides cognoscant eod^m modo
 indit^r & tres cognosc^r, quarum quilibet eor^{um} cognoscit
 eod^m modo cognitum in C^o erit sum^m ut^e in talium lapidum:
 q^o e^o si tres dⁱne person^e beant indit^r & tres a^o, q^o
 tot^u erit sum^m ut^e in idarum. R^o (concl^o) ante negandi
 C^oam dⁱg^o e^o q^o dⁱnt^r & lapid^e et 3 cognosc^r q^o dⁱnt^r in
 inf^ora: q^o aut^e quilibet cognis cognat simul sⁱ & lapid^e
 id^e & all^o in lapid^e cogniti in C^o q^o quilibet lapⁱ pote-
 rat de se h^ore suam cognisem^m sp^ocial^e: ad id^e que-
 libet person^e dⁱne in p^ot^o beate & a^oem sp^ocial^e, sed
 tot^u & a^oem, qu^o denominet 3 person^e beantes r^ore
 ej^udem op^ot^o.

345. Nec obstat q^o quilibet idarum cognis-
 em de nominet indit^r tot^u & lapid^e, q^o id^e in inclu-
 dit^r cognis in C^o, q^o id^e in cludant^r cognis sing^l, id^e
 & all^o in C^o quilibet lapid^e, nam cognis dⁱnt^r cognis
 & unam cognisem^m et ill^o dⁱnt^r cognis & aliam dⁱ-
 tar^e, et 3 quilibet sit lapⁱ sp^ocial^e cognisem^m sp^ocial^e
 id^e quilibet e^o ad^eq^uum in larum ut^e cognis: sⁱ in-
 qu^o q^o quilibet lapⁱ sit cognis & 3 cognis, et q^o que-
 libet cognis cognat 3 lapid^e, hoc aut^e n^o falit^r q^o n^o:
 ad id^e quilibet is beatus in C^o dⁱnt^r indit^r sⁱ 3
 person^e r^ore ej^udem op^ot^o nec aliqua id^e p^ot^o sp^ocial^e
 dⁱnt^r mag^o unam q^u aliam, nec p^ot^o sum^m p^ot^o ut^e be-
 at^u & unam a^oem q^u eand^e sum^m p^ot^o ut^e be^oat^u
 et ut^e de sp^oritu s^onto: eo q^o s^ota r^ois in Deo p^ont^oia
 a dⁱstra consistat in sola op^ot^o C^o trib^u person^e.

346. Arg³ si 3 abid^e ponant^r dⁱnt^r
 in lapid^e A et eod^m ponant^r simul in aliis lapidib^u
 B et C abid^e erit sum^m ut^e in lapidum. Sed 3 a^oem
 at^u trib^u simul trib^u dⁱnt^r person^e: q^o creat^o e^o
 sum^m ut^e in idarum. Neg^o C^oam dⁱg^o e^o q^u ad^eq^uum
 arg^o

aris procedenti, q^o sicut lapis A infiat una albedine
 lapis B infiat alia et lapis C infiat alia n^o dicitur: et
 quilibet lapis potest informari una albedine totali galbani
 et q^o eadem albedo simul informat alios lapides et q^o
 ut lapis infiat singulis albedine. Ad hoc quilibet persona
 n^o est lapis beandi q^o avior spiritalem, ut patet ex dictis.

347 **Pr**incipibus quilibet persona est Deus. Sed Deus
 est qui dicitur creare in suo officio divina: q^o quilibet persona est lapis
 beandi q^o avior spiritalem. Unde dicitur in dictis n^o dicitur
 est qui dicitur hoc est officio divina creat in persona personarum
 et hoc est personarum sine subsistentia divina sunt et quin-
 cipium frater beandi, et operationem ad extra legumini, et boni.
 q^o a^utem n^o dicitur creare et operari ad extra sine personarum.
 tum, sed hoc rade oipod. Sed n^o operari a dextra quin
 primum subsistentia q^o divina subsistentia.

348 **U**bi q^o Deus ponat q^o albedine in eadem
 quantitate et hanc quantitatem ponat in tribus substantiis al-
 bum erit sum uti in talium substantiarum Sed substantia
 dicuntur abbe rade albedinum immediate incrementum in e-
 dem quantitate: q^o sed est divina personarum dicuntur beantes
 rade ejusdem oipod. Si creator erit sum uti in persona-
 rum. Huius boni dicitur q^o substantia rade sui sunt
 substantia ultimata albedine et denominantur abbe ut q^o sed
 albedo et reliqua albedine x^o via religione in substantia
 mediante quantitate. Hec dicitur q^o quantitas sit unita in
 ea suppositi q^o de rade frater quantitate est q^o q^o denom-
 inetr abbe ut q^o sed q^o faciat substantiam quantum. Ad hoc
 personarum divina rade sui n^o sunt substantia creationis q^o creatio
 n^o potest egredi a Deo nisi rade omnipod.

349 **E**undem deo comparat ex ipso ejusdem huma-
 nitatis tribus substantiis et informate tribus
 albedinibus in eis album n^o est sum uti q^o est unita
 humido

humanitas quod sola ultimata dicitur alia. Deinde si tres
 humanitates terminarentur unilo subsistentia et quilibet
 humanitas informaret sua ad eam absum esset summa q
 dicitur humanitate essentia et tria inferiora dicitur: qd dicitur
 in 2° eius dicitur subsistentia et unita in 2° pars unitatem
 q^a subsistentia q^a aliter se habet ad rationem ab: qd sit in-
 senta a via ad redendum humanitatem subsistentem sive
 tritam: qd et dicitur de subsistentia dicitur quod sit ordinata
 ad trandam nam dicitur et constitutenda per longi in eis ad
 gaudendum aliquid a dextra.

§ 50 Arg^o 3 dicitur personae sunt tria subita
 dicitur: qd creator p^a dicitur p^a subita. Dicitur autem sunt tria
 dicitur subita in ratione personae dicitur in ratione creatoris negotii
 X^a supra dicitur. Enimvero quilibet persona e^t extremum relationis
 creatoris: qd e^t inferiori uti. Dicitur autem e^t extremum parte sub eadem p^a
 dicitur subita et ad idem dicitur dicitur subita laudandi ratio.

§ 51 Vig. subita 1^a et 2^a ad hoc dicitur efficitur et
 si quod dicitur fundat rationem dicitur ad eam dicitur: qd et sit tres
 dicitur p^a dicitur dicitur sub eadem dicitur et eadem dicitur si quilibet fundat
 relationem dicitur et dicitur ad idem inferiori creatoris partem pro relatione.
 Dicitur dicitur dicitur q^a a dicitur 1^a et 2^a dicitur virtute simul
 p^a dicitur dicitur et quoniam ad sit unitate in virtute dicitur dicitur
 ad dicitur qd e^t dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 relatione laudat 1^a sit ratio et relatione dicitur X^a dicitur dicitur sit
 ratio: et in quilibet persona dicitur si sit virtutem aliam laudat
 dicitur a virtute aliarum personarum; nec personarum sunt
 originem parte creatoris sed sola dicitur et dicitur dicitur.

§ 52 Arg^o quilibet persona dicitur dicitur relationem
 dicitur et dicitur in aliarum personarum: et sit ratio similitudinis
 in et dicitur e^t eadem in dicitur personarum: qd dicitur ad dicitur sit eadem
 in dicitur si quilibet persona habebit dicitur relationem creatoris
 1^a dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

ead. ut e' ead. e'ia d'ina d'ite, ead. e'ia d'ina p'de l'umpta
 fundat relacōe solitudinis et e'ig'itatis nego in'it et co'mi-
 g'ā p'de relacōe in fundante in e'ia sua in d'ina p'de l'umpta
 in in d'ite sibi sibi aut e'ig'it, g'ā similitudo et e'ig'itatis
 d'ite e'iatem ordinem ad in'it d'ite: Tu fundante relacōe
 in sua sua e'ia g'itatis h'it d'ite communitatis ad p'ersonas co-
 l'acōe d'ite d'ite sunt f'uncta g'itatis ad d'ite relacōe. re-
 lacōe in creatoris in fundate in alij communitate e'ia d'ite et
 in p'ra n'it in una p'ersona r'ep'it aliam p'ersonam creatoris. Tu
 fundate in a'ie creatura que indivisibile per eand. creaturam
 d'emoninat tres p'ersonas creatoris. Et 2° d'ite in'it et d'ite in-
 in nego co'mi, d'ite g'ā relacōe solitudinis et e'ig'itatis sunt
 mutuo correspondentes in d'ite p'ersonis et d'ite similitudinis
 in p'atre ad f'iliū in s'it relacōe similitudinis in f'ilio ad p'atrem
 opponenti in in p'ater et f'iliū tanquam p'roducentis et pro-
 ducendum inde e' q'd relacōe d'ite e' d'ite: relacōe in
 creatoris in sunt mutuo correspondentes vel d'ite p'ersonas opponen-
 te in creando, Tu o'ij creatur g' eand. a'iem e'ia p'os'm co-
 om toti trinitati: at que d'ite in g'it quilibet p'ersona fundare
 d'ite d'ite creatoris. Ex d'ite d'ite d'ite creatoris
 e' sum ut e' in d'ite p'ersonarum l'umptum g'itatis sicut
 in g'it e' l'umptum g'itatis creatoris d'ite d'ite.

S A D'ite 1° d'ite q'd quilibet d'ite p'ersona de g'it-
 bili g'itatis s'p'm in p'ra r'ep'entat'ionem sui per l'iquatōem a'iem
 sunt g'itatis l'umptum g'itatis relacōe e'it d'ite in d'ite in d'ite
 sunt p'ersonarum. g'it g'ā in in d'ite d'ite d'ite d'ite et d'ite
 d'ite in tribus p'ersonis quilibet in l'iquatōe a'ie p'roducent
 s'p'm r'ep'at'ionem sui: Tu hoc h'it ad d'ite d'ite: g'it.

S S Hec d'ite adut in in d'ite quilibet s'p'm
 ing'itatis p'roducent ad o'ij e'ig'itatis ad eam p'roduc'ionem: g'it que-
 rit s'p'm o'ij d'ite d'ite d'ite p'roducentem in in aliquam p'ersonam
 in p'articulari. Et 1° negando co'mi g'ā h'it quilibet d'ite
 d'ite

denominaret originem prouidentem ^{conturru} uti in denominaret
suam personam prouidentem ut qd conturru ^{spatiati}. Hoc
doctores habent. De agendo de signis regiminum potestatem
taly prouentionis et spci.

336 Aduerte 1° hanc qd resolutionem de potest.
si se ualde diligit a 3° nam in 3° sermo erat de creatu-
res qd uisibily reguorij que proprie egrediuntur ad omnia qd.
in 4^a uis potest e sermo de prouentione spci in rase spci non
x^o san. Cum qdlibet otium hnt uirtutem ad prouentionem spci
ingressam uirtutem sui. Ad uis 2° qd diligit de uirtutibus
in loci intelligentia se de qdunque ase prouentione egredia dicitur originem
a qd oij ay immediate egrediuntur, ut dicitur in phila.

Secundum uirtutes.

Pro uirtutibus animarum.

337 Denio aliquibus p. r. spate fortele ex giatij
apud plunq uirtutum de potestibily spci spci ay diuisay a quinq ne-
mariy, et hoc 5° aspiunt potestatem uirtutem de aduata uirtutum
uirtutem in quinq spci uirtutay deo tentur examinanda hec uirtutem
controtentia illa Theologia qd giatay apromptia de facto qd
de potestibily controtentant aliquam spci ay diuisay a uirtu-
aribus?

338 Supra 2° uirtutum diuisio a simplice humani-
tatem qd uirtutem e de fide. atempis autem consistit in uirtu-
tibus uirtutibus humanitatem in subsistentiam uel sine
personaliuorem qd igitur diuisio potest in nominibus nuntiat
entitay relativa diuisio uirtutem, et ex huiusmodi diuisio uirtu-
tibus ex hac uirtute uirtutem naturali in humanitatem et
subsistentiam diuinam uirtutem inefabilem qd potestem ay
ti Domini, uirtutem uirtutem uirtutem in diuisio uirtutem
et humanam subsistentem per eandem subsistentiam diuinam

Divina et non divina subsistat, per realem identitatem cum talis
 subsistentia et non humana subsistat per eam subsistentiam
 mediante unionem hypostaticam. Hinc sequitur quod obiciatur
 quod abiectus de Deo et de homine abiectus et de Christo domino ratiōis
 Divina et humana: unde videtur esse dicitur Christus et epistolae Iohannis
 hic et apostolus et alio modo quod omnia huiusmodi abiectus
 ita dicit de patri ratiōis et contingenti, quae spectant ad divina et
 humana et contrarietatem.

§ 9. Suppono 2° casu quod dicitur ad divina substantia
 et humana non et ea quae continentur ad humana substantia et non divina et
 de utraque parte uniusmodi ab eadem denominationem sive per se
 utriusque non est dicitur Heclogi et per in huiusmodi dicitur et ad naturam
 et naturam immaculatae Virginis et gaudet et mortuus est. ubi gratia indidit
 gratia de non divina. deinde gratia non divina in abiectus de non humana dicitur in
 ostento Christo domino hoc est dicitur et gratia immortalis et. Hinc autem huiusmodi
 videntur inter ipsos non est dicitur in eadem denominationem sive per se ratiōis et dicitur in
 de immutabilem potest videri inter ipsos non est dicitur et gratia et dicitur in
 videntur inter ipsos ratiōis in de huiusmodi dicitur et dicitur et dicitur in
 supra dicitur et dicitur in eadem denominationem sive per se ratiōis et dicitur in
 De huiusmodi dicitur in eadem denominationem sive per se ratiōis et dicitur in
 et infra magis constat.

§ 10. Dicitur 2° hoc dicitur ad ratiōem dicitur in eadem
 non enim in dicitur in eadem denominationem sive per se ratiōis et dicitur in
 substantia: quod nec inter non divina et humana subsistentem in eadem
 parte. Deinde tam quod quilibet ad ratiōem dicitur in eadem denominationem sive per se
 subsistentiam, et inde dicitur dicitur in eadem denominationem sive per se ratiōis et dicitur in
 alteri dicitur; ad id in Christo domino utraque non subsistit in eadem
 parte non dicitur ea denominationem sive per se ratiōis et dicitur in eadem
 terminarentur eam subsistentiam sive per se ratiōis et dicitur in eadem
 et nostra ad huiusmodi dicitur.

§ 11. Dicitur 2° de eodem subiecto non possunt verificari
 dicitur: de huiusmodi dicitur et dicitur in eadem denominationem sive per se ratiōis et dicitur in
 dicitur: quod dicitur ad huiusmodi dicitur et dicitur in eadem denominationem sive per se ratiōis et dicitur in
 in aliquo huiusmodi dicitur in eadem denominationem sive per se ratiōis et dicitur in

mai in pōnt ueritari de eod subto rāe ejuō rāe tōdō. n pōnt
 ueritari de eod supō rāe dūō nō nego nāi et tōm: d' tōm
 hēnt d' dō pōpōe Deū ē mōtāl; Deū ē mōtāl; at quē d' tōre
 — supōm qd' tōmēt nām d' dōm, quē ē mōtāl; tōmēt nām
 hūmā, quē mōtāl; ē.

362 Inq̄ns 3° supra pōpōe q̄ tōmēt nām d' dōm
 atōm tōt pōt ueritari de naturā uolētō nō uō in abstrā.
 sicut in uōm d' dō, Deū ē hō hō ē Deū ita fālō d' dō
 ē ueritatē, hūmā ē d' dō. Rāō ē q̄ 1° pōpōe fālōnt
 hūm hūm uōm supōm qd' tōmēt nām d' dōm, tōmēt nām
 hūm, supōm qd' tōmēt nām hūm, tōmēt nām d' dōm.
 ad uō 2° pōpōe nō hēnt hūm, in q̄ pōnt ueritari q̄ a pōm
 d' dōm rāe a subto nōt nō pōt uō afīrī de illō nōt significāt
 nomīe tōmēt uōm tōmēt nām d' dōm ad hūm.

363 Expat exptō fātī tōi salari inq̄ d' dōm existit
 albedo et d' dō. Sed sicut de illō uōm ē d' dō, albedo ē d' dō
 d' dō ē albedo, ita fālōm ē d' dō — albedo ē d' dō, d' dō
 ē albedo, q̄ 1° pōpōe fālōnt hūm hūm uōm, d' dōm
 d' dōm, hōt albedinē, et tōm, ad uō 2° pōpōe nō hēnt
 inq̄ pōnt ueritari, q̄ nō fīngiāt nomīe albeditō d' dōm.
 Itē pōpōe d' dōm de gratī d' dōm nō hūm et d' dōm
 nō nō d' dō. Unde de nā d' dōm pōt uō afīrī hō, at rāe, d' dōm
 albedo, nō uō hūmā, atq̄ rāe, d' dōm, albedo, et hō in
 abstrāto, nec de nā hūmā pōt uō afīrī grāta d' dōm in abstrāto.

Subiectio 1^a
 De pōpōe d' dōm d' dōm d' dōm d' dōm d' dōm

364 Inq̄ pōpōe ē at hō pōpōe uōm, d' dōm
 hō, ē at uō uōm pōpōe d' dōm. Itē afīrī tōi d' dōm
 et pōm et uōm ē apud d' dōm supōm d' dōm 1° nō d' dōm
 qd' 1° rāe, q̄ illa ē grāta d' dōm, in q̄ d' dōm ē grāta d' dōm
 nōt nōt

grate de eo qd e sublim & quasi sublim: Sed in grado supra gratij
 grate assumptiva sunt quasi fia, et Verbum divinum e quasi sub-
 lim: qd tales gratij sunt directe. Maior e certa, qm minor
 qd illud e quasi fia qd substantat, et illud e quasi sublim qd
 substantat: Sed 2a dnam gratij Vaguii apud Iovinum Iustinum
 statum n° 32: Verbum divinum substantat humanitatem et
 humanitas substantat a dno Verbo, qd nup triat qd sup sublim:
 qd humanitas et reliqua grate assumptiva sunt quasi fia: hinc fia
 loga, et verbum divinum e quasi sublim, hinc sublim logum
 n° in philum qd sublim philum qd filit qd fiam qd hiam nolum
 aut gratum divinum e philu perfectibile qd aliquid creatum
 d involvat eum perfectioem eo qd sit gratum divinum.

365 Si 2o autoritate Conciliorum et sanctorum pot-
 ram, quorum dca Inanimi contentu dicitur pcedit gratij
 ee gratia, Sed grado indivisibile n° e gratia gratia: qd id magis alio-
 annis ad hanc dnam sanctorum patrum tenemur dicitur pcedi-
 ty gratij ee directe et recte. Compari pot ab ex pto qd hinc
 gratia e cognitiva e directe: et sic gratia pot hinc racione hinc in
 cognitio: qd e hoc Verbum divinum e hoc e grado directe, sicut Ver-
 bum divinum pot hinc racione hinc in humanitatis.

366 Arg 1o si subsistentia angelica terminat
 divina nam angelicam simul et humanam, sicut indivisibile ipso grado
 supsum angelicum e hoc: qd e hoc Verbum divinum e hoc. Omnia
 alij subsistentibus locis regis an, qd est subsistentia angelica sit
 rionis & sic realitatis, facta supstoe qd simul terminaret nam hun-
 am et angelicam n° est modus n° hinc qd qd e evidenti, non
 tunc e modus in actu, qd hinc alio vel divinitate pot existere
 separatum: Sed subsistentia angelica pot existere in humanitate
 qm terminat. qd n° e modus in actu: qd talis subsistentia agit
 rionis realitatis et racione hinc in humanitatis: et qd hinc sicut
 e directe hoc grado verbum divinum e hoc qd subsistentia divina
 e realitatis et pot hinc racione hinc in hinc ita erit directe —
 .supstoe

hypothese angelicorum et hinc quod in ea hypothese insipientia est realis
in humanitate, et quod tunc habet rationem subiecti. Ad quod licet forte
modum in humanitate, ad id est verum si quod et ad substantiam et hu-
manitatem in ratione hinc quod aut substantiat aliud potest habere rationem
subiecti in alio.

§ 67 Sicut saltem humanitas non potest habere rationem finem in
Verbo divini: quod dicitur gratia in tantum dicitur. Sic autem quod dicitur fide
quod perficitur subiectum: sed verbum divinum nullo modo potest perficere
ab humanitate: quod dicitur autem in potest habere rationem finem quod hinc dicitur
hinc loqui negat. Ad probandum dicitur maius de dicitur fide quod hinc dicitur
perficitur subiectum, dicitur. De dicitur fide loqui negat maius dicitur
quod maius Verbum divinum nullo modo potest perficere ab humanitate hinc
et insensibile dicitur, loqui et insensibile negat. Non potest perficere hinc
et insensibile quod perfectio hinc et insensibile importat mutationem quod
Xa dicitur in potest dari in Deo, Xa dicitur hinc agitur quod in
et mutatio, vel insensibilitudinis dicitur dicitur: potest perficere loqui et insensibile
ad eum minus quod dicitur dicitur perficere quod loqui et insensibile, et Deus dicitur
perficitur insensibile quod actionem transeuntem, imo perfectionem methem-
fordem admittimus in Deo, quando admittimus compositionem methem-
intra gratia divina.

§ 68 Viginti substantia Deo divini licet rationem finem in hu-
manitate: quod non potest habere rationem finem in seipso. Dicitur licet negat
de autem quod substantia divina licet licet rationem finem in humanitate,
et licet substantiat hinc substantia create que est finem in in hu-
manitate in seipso finem quod hinc finem est perfectio hinc perfectio hinc autem
non potest dari in substantia divina. Hinc dicitur est substantia divina
rationem finem quod hinc finem quod in finem tuam insensibile in finem loqui, dicitur
autem substantia divina licet rationem finem quod hinc negat, rationem finem loqui
in alio alioquin, licet hinc et dicitur licet in potest habere rationem finem
loqui in ea alioquin in hinc licet rationem finem loqui licet. in alio alioquin
negat licet. Ex parte substantia divina in hoc grave Verbum di-
vinum est hinc, licet et terminat et substantiat humanitatem, alioquin
substantia

at sublimi loquimur in huiusmodi. Sed si in talibus quod in alia gratia
 in huiusmodi est subsistentem subsistentia Verbi, talis subsistentia subiecta
 rationem huiusmodi et huiusmodi rationem subiecti sicut in hoc non dicitur
 est subsistentem. talis in gratia sunt dicitur: quod in eadem et in una
 allegatione potest habere rationem huiusmodi in alia rationem subiecti in dicitur
 in gratia et potest in huiusmodi — in dicitur formata, huiusmodi a materia, quae
 dicitur allegata in huiusmodi loquimur est admittenda X^a nostra privilegia.

369. Sicut ergo huiusmodi propositio Deus est huiusmodi est indire-
 ta, tamen in huiusmodi gratia, et per quod ex eo quod huiusmodi in dicitur formata
 sit directa in huiusmodi gratia in eodem huiusmodi est indirecta alia huiusmodi a materia
 sed huiusmodi huiusmodi est Deus est directa: ergo alia Deus est huiusmodi est indirecta. Ergo
 idem, et loquimur huiusmodi, dicitur ergo in dicitur in dicitur propositio gratia huiusmodi de
 subiecto huiusmodi in dicitur gratia in dicitur sublimi huiusmodi de gratia huiusmodi in dicitur
 propositio est indirecta in huiusmodi gratia; at in gratia assumptum mutatur
 propositio. nam in hoc huiusmodi est Deus dicitur huiusmodi in huiusmodi materia propositio,
 et dicitur in huiusmodi gratia divina; in alia in dicitur propositio Deus est huiusmodi huiusmodi
 in dicitur in huiusmodi materia propositio, et huiusmodi in huiusmodi gratia huiusmodi: dicitur
 mutatur propositio, et gratiam unius propositio, in mutatur nuda sumptionem
 in sublimi aliter, inde est quod nuda propositio huiusmodi indirecta.

370. Huiusmodi solutum manet de huiusmodi arguere
 de conversione propositio quod sit in huiusmodi modo, quando gratia
 conversionem est directa ut huiusmodi huiusmodi est at huiusmodi conversionem est indirecta ut
 huiusmodi at est huiusmodi. Sed huiusmodi conversionem est directa — huiusmodi est Deus, ergo
 altera conversionem est indirecta — Deus est huiusmodi. A maius in eadem
 si conversionem est directa, ut conversionem in eodem apertum, quod in huiusmodi tab-
 eam rationem est sublimi in una gratia et gratiam in alia, et est factum
 tam maius si mutatur propositio quae mutatur in gratia et conversionem
 cum idem dicitur, ut videmus in propositio, sed in huiusmodi dicitur
 gratia conversionem.

371. Arg^o 2° dual gratia accidentales existentes in eodem
 subiecto in gratia ad invicem directe: ergo nec dual gratia subsistentem
 in eodem subiecto. per arg^o quod gratia accidentales et dicitur in alia

ipe gratia abum e dulce dulce e abum sunt propter nam et in-
 recte. qd e supata na. dicit et una in iud supato ibe praesepo
 e Deus. De his sunt indirette qd propter nam. Digo an
 graue directe in su frati. id e si una fra pter de alio. De in su
 mati. id e si utraque fra pter de subto, nego. Item digo an
 graue ditto praesepo sunt indirette in su frati. si altero pter
 de subedine et ducto. de abum. Deo, imo in hoc su sunt fal-
 se qd abum in e ducto, nec ducto e abum: sunt indirette
 in su mati. id e si ducto pter de eod subto qd hie abum
 om et abum pter de subto qd hie ducto, nego an. qd
 in hoc su dulce e abum ad e dulce saluunt hunc hunc
 inu frate subim. hie ducto in e subim hie abe-
 dinem et subim hie abum e subim hie dila-
 dinem: tandem digo long graue, hie e Deus. Deus e his
 sunt indirette in su frati. si na dicit pter de hie, et hie
 de dicit Deo. imo in hoc su sunt falae falluor in e dicit
 nam dicit de hie. Deo sunt indirette in su mati. id e si utra-
 ue na pter de eod supato, nego. Item qd saluunt hunc hunc supo-
 tinu terminari nam hie terminat nam dicit, supatio terminari
 nam dicit terminat nam hie.

Subiectio 2^a

Quomodo a sumptibus pter congruentiam et verbum.

Sed quomodo e qd hie graue Verbum dicitur e his
 Sat et ite hie congruentia on est. ante rethioe supondum
 e. Deatre Belans de inagnatione et hie Phostogorum Verbum
 dicitur gote hunc fupisti hie, 1° gut e persona ne dicit tan-
 tum, 2° gut e persona ne hie tantum, 3° gut e persona
 utriusque na, quo supato hie 1^a rethioe hie verbum dicitur
 mat 1° hie gut e persona ne dicit tantum. Inpra ditto
 graue sunt congruentia, atq long praesepo a sumptibus in hoc hie.

ga 2 Coij, prante longenti de verbo dnois ita dnois bona uofuna
Dapruis, foariu magiu, Vrtadu, et alie qd 3 Coe sequit foariu, fultitany
pratab 4° n 318

3 7 3 In 2° n minuy longenti aduenit Verbo dnois
hincita, qm ab ead dno. Tu ab ead prate longenti de Lio ex eo qd ibi
adueniat gura longenti qd dnois qd et reliqua prate a simplici ad
ueniat verbo dnois gura longenti, de illo longenti prante. Con-
frate qd prate ofiaty et nare ab etmo sunt ue: Tu hoc uis-
bum dnoim e ho ante inlarnaoem erat falla: qd n 2 prate
nec ofiat nare, et 2 n fupedit mediu int nariu al longenti
sequit ee longenti, at qd ia prate ho^{on} de Verbo dnois ad
qd Verbum dnoim longenti et intongore libere factu e ho.

3 7 4 An hie ho prate longenti e id al prate alidentati.
Dn ho n prate alidentati de Verbo dnois: qd nec longenti. qd mino qd
contulum lateraconte damant hanc qd ptem ho prate alidentati de Verbo.
Quoqz nare prate longenti e id al prate alidentati, qd alidentate oporit
ofiat hincita, qd oporit substantiali nego, qd multa sunt fuppo-
fialia, que prate alidentati id e in ofiat, qd in unioe
et fca substantiali que alidentati id longenti prate dnois
3° de inde dnois min ho n prate alidentati de Verbo dnois qd al
identate oporit substantiali contu, qd ho a fupentia et ficut
uonty uerbo q unioem substantialem al 1° in hoc hie itigit vfi-
nio lateraconffij: ho n prate alidentati qd alidentate oporit
ofiat nego min et loam qd fallum e dnois hoim eet de ofia
uerbi dnois qd Verbum dnois id persona id dnois tantum
Nec ebat unioem fupofitikan ee substantialem qd unio
substantiali prate alidentati id 2 ginte de hie qd hie.

3 7 5 Arg 2° in hac prate Verbum dnoim a
ho fempes Verbum fupont qd fupote hinc: Tu ho fempes prate
ofiat de fupote hinc: qd tali prate fempes e ofiat et magis
qgint. Si maior qd in hie prate — abum currit Deuggere-
rat prate ita determinat fubta ut fempes fupont qd n prate
ues 1° 1° fupont qd, qd 1° at currit, qd 1° fupont
prate